

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/84/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319200686
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1319200686.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľky: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, D., proti bývalému manželovi: B. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, D., v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 27.11.2024, č.k. B1-5Pc/1/2020–79 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky (výrok I.), o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok II.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 72 ods. 1, 2, 3, zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), keď po vykonanom dokazovaní nemal preukázaný nárok navrhovateľky pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky a to kvalifikovanou mierou odkázanosti navrhovateľky na bývalom manželovi. Uviedol, že navrhovateľka napriek opakovaným výzvam súdu nepredložila vyžiadané listiny, nepreukázala dôvodnosť návrhu a táto mu nevyplývala ani z výsledkov dokazovania vlastnými šetreniami. Dôvodil, že pri rozhodovaní o nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, je podstatným, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť. Uviedol, že navrhovateľka ani po výzvach súdu svoje tvrdenie o nemožnosti zamestnať sa, teda živiť sa sama z dôvodu jej zdravotných ťažkostí nepodložila dôkazmi. Nepredložila lekárske posudky alebo nálezy o jej nepriaznivom zdravotnom stave, doklad o strate, respektíve poklese pracovnej schopnosti ani doklad o strate kvalifikácie, teda nepreukázala okolnosti, ktoré by jej dôvodne bránili zaobstarať si prostriedky na svoju výživu.

3. Dokazovanie vykonal listinami predloženými navrhovateľkou a to rozhodnutím Ministerstva vnútra SR zo dňa 01.07.2018 o zvýšení výsluhového dôchodku navrhovateľky od 01.07.2018 na sumu 317,60 eur, lekárskou správou ortopéda A. F. G. zo dňa 22.05.2017 a 29.10.2018, mesačným zálohovým predpisom správcu nehnuteľnosti obývanej navrhovateľkou zo dňa 30.12.2016, poštovými poukazmi o jednorazových plátbách za energiu 45,90 eur zo 14.12.2018, za UPC 23,69 eur z 15.01.2019, Orange Slovensko a.s. 25,80 eur, daň z nehnuteľnosti 22,67 eur z 15.05.2018, za plyn 65 eur za 02/2018, upomienkou správcu o nedoplatku zo dňa 28.04.2018 v sume 1.369,68 eur, fotokópiou preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím zo dňa 09.11.2011, a dokumentami z obdobia

trvania manželstva a to vyúčtovaním škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu od 31.01.2015 do 16.02.2016 219,19 eur, výzvou na uzatvorenie zmluvy o dodávke plynu SPP a.s. dňa 25.11.2016, vyúčtovaním nedoplatku za plyn 163,30 eur zo dňa 22.07.2016, potvrdením o vklade hotovosti navrhovateľkou na účet SPP a.s. 170,30 eur dňa 15.11.2016, upomienkou správcu bytu navrhovateľky zo dňa 31.07.2016 o nedoplatku 3.811,79 eur. Lustráciou súdu v sociálnej poisťovni za obdobie dostupné v registri sociálnej poisťovne zistil, že bývalý manžel od 15.01.2020 do 15.04.2022 pracoval v H. I. J., kde od 02/2022 do 04/2022 dosahoval vymeriavací základ príjmu v priemere 874 eur mesačne, v 04/2022 408,95 eur brutto. Od 23.04.2022 do 31.05.2022 pracoval na dohodu pre K. J., kde v 04/2022 dosiahol príjem 297,21 eur a v 05/2022 967,10 eur mesačne brutto. Od 01.06.2022 do 30.09.2022 bol v pracovnom pomere v L. J. K., kde dosahoval cca 650 eur a v 09/2022 810 eur mesačne brutto. Od 01.10.2022 pracuje manžel v obch. spol. J. M. K. s príjmom 11/2022 až 03/2023 cca 1.100 eur, od 04/2023 cca 1.500 až 1.600 eur mesačne brutto. Od 08.01.2024 pracuje na dohodu aj na Vysokej škole A. N. O. D., kde v 01/2024 dosiahol brutto príjem 90,60 eur (dohoda o práci mimo pracovného pomeru trvá). Navrhovateľka nemá evidovaný v sociálnej poisťovni žiaden príjem a nepoberá ani žiaden druh dôchodku. Navrhovateľka poberá výsluhový dôchodok.

4. Dôvodil ust. § 72 Zákona o rodine, ktorý predstavuje špeciálny prípad, keď sa na zánik manželstva viaže vznik práva. Konštrukcia normy preto presahuje obdobie existencie manželstva a vychádza z toho, že vzťahy založené manželstvom si zaslúžia ochranu aj po ich zániku, avšak už len v prípade odkázanosti, zvyčajne vyvolanej práve manželstvom. Manželstvo je v zásade trvalý zásah do spôsobu života manželov a spravidla dlhodobo ovplyvňuje ich životné návyky. V rámci hierarchie vyživovacích povinností v zmysle výslovnej zákonnej úpravy príspevok na výživu rozvedeného manžela predchádza plneniu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, z čoho možno vyvodiť aj prednosť pred vyživovacou povinnosťou ostatných príbuzných. Pri podmienke neschopnosti samostatne sa živiť je zrejme odlišnosť od výživného medzi manželmi, nakoľko v tomto prípade nie je právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Súdna prax zastáva stanovisko, že rozvedený manžel nie je povinný speňažovať svoj nehnuteľný majetok, bytové zariadenie, oblečenie zabezpečujúce primeraný štandard a ani majetkovú podstatu získanú v rámci rozdelenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Neschopnosť sám sa živiť ako už bolo uvedené znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do troch rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku, dosahuje príjmy, ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby, pokiaľ iný záver neodôvodňujú ani jeho celkové majetkové pomery. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného sa skúmajú v zmysle kritérií ustanovených v § 75 Zákona o rodine. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať iba odo dňa začatia súdneho konania (§ 77 ods. 1 druhej vety zákona o rodine). Zavedenie časového ohraničenia poskytovania príspevku na výživu rozvedeného manžela s hornou hranicou 5 rokov predstavuje predpokladanú maximálnu dobu, v ktorej má rozvedený manžel možnosť získať potrebné návyky, zabezpečiť starostlivosť o deti a aspoň do určitej miery odstrániť rozdiely vyvolané spravidla manželstvom, ktoré vplývajú na jeho ekonomickú nesamostatnosť. Uvedené ohraničenie nie je absolútne, vo výnimočných prípadoch, je možné vyživovaciu povinnosť predĺžiť. Vzájomná vyživovacia povinnosť medzi rozvedenými manželmi nevzniká vždy ako dôsledok rozvodu manželstva. Nie každý rozvedený manžel totiž má nárok na poskytovanie príspevku na výživu. Zákon tento nárok priznáva iba rozvedenému manželovi, ktorý nie je schopný sám sa živiť. Neschopnosť živiť sa môže u rozvedeného manžela spočívať napríklad buď v jeho chorobe, v pokročilom veku alebo všeobecne v pracovnej neschopnosti (v subjektívnych okolnostiach) alebo aj v objektívnych ťažkostiach spojených s jeho zaradením do pracovného procesu, najmä ak ide o manžela, ktorý počas trvania manželstva nebol v pracovnom procese, staral sa iba o deti a spoločnú domácnosť a stratil prípadne pôvodnú kvalifikáciu. Objektívne ťažkosti môžu byť aj v tom, že manžel nemá okamžite možnosť svoje maloleté deti počas výkonu práce umiestniť do adekvátneho výchovného zariadenia (jaslí, materskej školy a podobne), prípadne nemôže zveriť svoje deti do týchto zariadení pre ich nepriaznivý zdravotný stav.

5. Súd prvej inštancie v danej veci uzavrel, že sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, nakoľko tvrdenie o zlom zdravotnom stave rozvedenej manželky vykonané dokazovanie nepreukázalo a preto v danej veci o jej odkázanosti na bývalom manželovi hovoriť nemožno. Navrhovateľka predložila súdu jediný listinný dôkaz týkajúci sa jej zdravotného stavu, lekárske správy ortopéda A. F. G. zo dňa 22.05.2017 a 29.10.2018, svedčiace o ochorení ramena bez toho, aby v nich bola konštatovaná trvalé zníženie alebo strata pracovnej schopnosti, navyše už v čase podania návrhu vzhľadom na čas ich

vydania nemuseli byť aktuálne. Uviedol, že manželstvo účastníkov bolo bezdetné a bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.02.2017, sp. zn. 8C/129/2015-42, právoplatným dňa 04.05.2017. Ak navrhovateľka v návrhu poukazovala na to, že manžel za trvania manželstva vytvoril dlhy pre neplatenie zálohových platieb za užívanie bytu, ktoré ona nie je schopná splácať, súd prvej inštancie uviedol, že jednak tieto tvrdenia navrhovateľka nepreukázala ani bližšie nešpecifikovala, s tým, že bývalí manželia by mali uspokojovať svoje potreby v prvom rade spravodlivým vysporiadaním nárokov zo spoločného majetku, vysporiadaním BSM. Alimentačná povinnosť by mala byť po zániku manželstva skôr výnimkou a nemala by nahrádzať vyporiadanie BSM, resp. nemala by byť sankciou za manželstvo. Dôvodom na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela nemôže byť rozdiel v životnej úrovni bývalých manželov po rozvoze manželstva ani skutočnosť, že jednému z manželov klesne životná úroveň po zániku manželstva. Jedinou relevantnou skutočnosťou je neschopnosť rozvedeného manžela sa sám živiť, čo navrhovateľka relevantným lekárskeým posudkom nepreukázala. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP).

6. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, s návrhom ho zmeniť a zaviazat' povinného prispievať jej 350 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od podania návrhu. Namietala dĺžku konania. Súd uviedol, že ani ona ani povinný sa v ten deň nedostavili na predvolanie. Ona predvolanie nedostala, dostala ho až na deň 05.06.2024, kedy bola objednaná na ortopedické vyšetrenie a vzhľadom na veľké bolesti kostí, operované ramená, artrózu, deformované kolená, sa rozhodla dodržať termín vyšetrenia. Uviedla, že telefonovala s asistentkou, ktorá jej povedala, že sa môže ospravedlniť. Podľa vyjadrenia súdu, povinný sa ani neospravedlnil a ani sa k návrhu nevyjadril. Dňa 19.08.2024 bolo pojednávanie, kedy priniesla potvrdenie o výsluhovom dôchodku, povinný nepriniesol žiadne doklady. Predložila súdu posudok z roku 2016, ktorý bol súčasťou rozhodnutia o priznaní osobnej asistentky z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a asistentská služba stále trvá. Tento dokument súd označil za starý a požadoval aby sa domáhala nového posudku. Na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, posudkové oddelenie jej oznámili, že tie dokumenty čo má, sú relevantné a postačujúce pre potreby súdu, nakoľko jej asistentskú službu nezastavili. V roku 2021 ju predvolali na posudkové oddelenie a prehodnocovali jej zdravotný stav, ale nový posudok nevydali a naďalej má osobnú asistenciu. Súd toto opomenul v odôvodnení rozsudku. Povinný nedoložil žiadne doklady, potvrdenie o výške výsluhového dôchodku a súd ho ani nevyžiadal. Uviedla, že ak sa nedostavila na predvolanie, vždy sa ospravedlnila z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Je vedená v algeziologickej ambulancii A. P. K., M. pre chronickú bolesť. Nemôže sa zamestnať a má príjem iba z výsluhového dôchodku 448,82 eur. Súd nevyžiadal od bývalého manžela výsluhový dôchodok a nevykonal žiadne úkony v jej prospech.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom odvolania podľa § 379 CSP a nie je viazaný jeho dôvodmi podľa § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1, § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolania navrhovateľky nie je dôvodné.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi uvedenými v odvolaní napadnutom rozsudku prvoinstančného súdu, v ktorom súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky a v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom návrhu podstatný význam, v rozhodnutí sa vyporiadal i s podstatnými vyjadreniami účastníkov konania, nárok aj správne právne posúdil (§ 387 ods.2 CSP) a v plnej miere na tieto dôvody poukazuje. V záujme vyporiadania sa s odvolacími námietkami navrhovateľky udáva nasledovné.

12. Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

13. Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahu medzi manželmi.

14. Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci si sústavnú opateru.

15. V danom prípade bolo manželstvo navrhovateľky rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 28.02.2017 sp. zn. 8C/129/2015-42, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2017.

16. Správne súd prvej inštancie vysvetlil, že rozvodom manželstva zanikajú všetky osobné a právne vzťahy medzi manželmi a ich vzájomná vyživovacia povinnosť (§ 71 ods. 1 Zákona o rodine). Na zmiernenie niektorých majetkových dopadov vyplývajúcich z rozvodu manželstva, zákon výnimkou umožňuje priznať nárok na príspevok na výživu rozvedeného manžela, v prípade, ak rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť. Dôvodom, kedy bývalý manžel nie je schopný sa samostatne živiť môže byť jeho nepriaznivý zdravotný stav, objektívna nemožnosť uplatniť sa na trhu práce, strata kvalifikácie, ale aj starostlivosť o dieťa počas materskej dovolenky, alebo aj po nej, ak si to vyžaduje zdravotný stav dieťaťa. Pod pojmom príjmy treba rozumieť nielen príjmy zo zamestnania, ale aj z vyplácaných dávok, prípadne iné majetkové výnosy. Pri posudzovaní nároku na príspevok a jeho výšku je potrebné prihliadať na celkové majetkové pomery oprávnenej osoby a jej odôvodnené potreby a rovnako je potrebné prihliadnuť aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ktoré musia umožňovať priznanie príspevku. V prípade príspevku na výživu už nejde o vyrovnanie životnej úrovne manželov, ale o poskytnutie finančnej výpomoci na primeranú výživu v prípade odkázanosti bývalého manžela a súčasne, jeho poskytovanie nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Námietky navrhovateľky obsahovo posúdené ako námietky o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu (§ 365 ods.1 písm. f/ CSP) na základe ktorých dospel k úvahe o nedôvodnosti jej návrhu odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. V danom prípade súd prvej inštancie správne vyhodnotil zistené skutkové zistenia, zodpovedajú vykonaným dôkazom, výsledok hodnotenia dôkazov je v súlade s § 191 CSP, vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a z prednesov účastníkov konania vyplynuli. V posudzovanej veci treba zdôrazniť, že v danom konaní konajúci súd podľa § 35 CMP zistil skutočný stav veci a činnosť súdu smerovala k posúdeniu podmienok, ktoré sú rozhodujúcimi pre posúdenie existencie hmotnoprávných predpokladov pre možné priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 Zákona o rodine.

18. Zánikom manželstva zanikajú osobné a osobnomajetkové práva a povinnosti medzi bývalými manželmi s výnimkou uvedenou v § 72 Zákona o rodine, keď pri splnení zákonných predpokladov sa môže solidarita plynúca z manželského zväzku preniesť v obmedzenej miere do času po zániku manželstva v podobe príspevku na výživu rozvedeného manžela. V takomto prípade ide len o zabezpečenie primeranej výživy pre toho z manželov, ktorý nie je schopný sám sa živiť a nie o zabezpečenie rovnakej životnej úrovne rozvedených manželov tak, ako to bolo počas trvania manželstva.

19. Poukazujúc na charakter nároku uplatneného navrhovateľkou, po oboznámení sa s obsahom spisu, odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, že vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov konania

nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal vykonanému dokazovaniu. Okolnosti namietané navrhovateľkou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie o nedôvodnosti posudzovaného návrhu.

20. Súd prvej inštancie správne návrh navrhovateľky zamietol, keď v danom prípade nemal preukázané zákonné podmienky pre priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky, t.j. existenciu kvalifikovanej miery odkázanosti navrhovateľky na bývalom manželovi. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie (ods. 5. a 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a správne vyhodnocoval objektívne schopnosti a možnosti navrhovateľky sa zamestnať resp. či na jej strane existujú okolnosti pre ktoré nie je schopná sa živiť. Vzhľadom na dôkaznú nečinnosť navrhovateľky, túto opakovane vyzval na predloženie relevantných dôkazov preukazujúcich jej zdravotný stav v čase podania návrhu a za obdobie od podania návrhu do 04.05.2022, ktoré obdobie súd prvej inštancie pri predbežnom právnom posúdení vecí na pojednávaní dňa 19.08.2024 v prítomnosti oboch účastníkov správne ustálil v zmysle § 72 ods. 3 Zákona o rodine. Odvolací súd prisvedčuje argumentácii súdu prvej inštancie, že pokiaľ sa navrhovateľka ocitla po rozvedení manželstva v horšej finančnej situácii, automaticky to neznamená, že jej vzniká nárok na príspevok na primeranú výživu od bývalého manžela. Odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka bola povinná preukázať svoje tvrdenie, ktorým odôvodňovala opodstatnenosť nároku na príspevok na výživu, že vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopná sa sama živiť a jej jediným príjmom je iba výsluhový dôchodok z ktorého nemôže pokryť svoje základné potreby. Nemožno prisvedčiť odvolacím námietkam navrhovateľky, že svoj nárok preukázala, keď predložila súdu posudok z roku 2016, ktorý mal byť súčasťou rozhodnutia o priznaní osobnej asistentky a asistentská služba trvá, keď z obsahu celého spisového materiálu nevyplýva, že by navrhovateľka predložila relevantné listinné dôkazy, lekárske nálezy vzťahujúce sa na obdobie od podania návrhu do 04.05.2022 (zákonná lehota na priznanie príspevku 5 rokov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvedení manželstva v zmysle § 72 ods. 3 Zákona o rodine), ktoré by preukazovali, že z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu má zníženú schopnosť sama sa živiť. Navrhovateľka tiež súdu neoznámila, že by si sama nedokázala zabezpečiť potrebné listiny, lekárske správy o svojom zdravotnom stave a nepožiadala súd, aby si tieto doklady sám, od ňou označených lekárov a s jej súhlasom vyžiadal. Správne súd prvej inštancie ako na relevantné dôkazy neprihliadol na lekárske správy o ochorení ramena navrhovateľky z rokov 2017 a 2018, ktoré nepreukázali trvale zníženú pracovnú schopnosť navrhovateľky a ani neboli aktuálne v čase podania návrhu. Rovnako nemohla byť existencia nároku odvodená ani od navrhovateľky na pojednávaní predložených listín k nahliadnutiu a to rozhodnutia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 21.06.2019, že nie je fyzickou osobou v hmotnej núdzi a potvrdenie Sociálnej poisťovne, že jej nie je vyplácaný starobný dôchodok. Navrhovateľka napokon svoje tvrdenia nepodložila relevantnými listinnými dôkazmi ani v odvolacom konaní, hoci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku rozsiahlo a podrobne vysvetľuje z akého dôvodu dospel k záveru o nepreukázaní nároku navrhovateľky. Za nedôvodnú treba považovať námietku navrhovateľky, že súd prvej inštancie dostatočne neskúmal príjem bývalého manžela, keď súd prvej inštancie ako prvoradé bol povinný ustáliť existenciu navrhovateľkou uplatňovaného nároku.

21. Odvolací súd stotožniac rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).